

LIMEN 7

Mundus Domicilium Mutavit.

Est momentum in vita quorundam hominum
quo geographia desinit esse charta et fit
experientia.

Usque ad illum diem mundus in libris exsistit.

In imaginibus photographis.

In narrationibus aliorum.

In nuntiis televisificis.

Deinde, subito, desinit esse nuntius et fit via
percurrenda.

Mihi lente accidit.

Nullum fuit mane singulare.

Nulla fuit vocatio epica.

Nullus fuit nuntius qui vitam in prius et
posterius dividere posset.

Fuit simpliciter ianua quae aperta est.

Et post illam ianuam erat mundus.

Cum locum in quo crevisti relinquis, primum
quod amittis est illusio tuum modum vivendi
esse naturalem modum vivendi.

Concussio salutaris est.

Usque ad illud momentum credis id quod circa
te vidisti esse rerum normam.

Deinde alio pervenis.

Et invenis alias normas exsistere.

Alios rhythmos.

Alia bona.

Alios metus.

Alias spes.

Et omnes eandem dignitatem habent atque tuae.

Initio observabam.

Auscultabam.

Intellegere conabar.

Quaeque natio videbatur aliam versionem eiusdem historiae humanae narrare.

Mutabantur linguae.

Mutabantur vultus.

Mutabantur consuetudines.

Sed quaestiones mirabiliter eaedem manebant.

Quomodo familia aedificatur?

Quomodo reverentia obtinetur?

Quomodo id quod amatur protegitur?

Quomodo futurum aditur?

Quaque vice quaestio tantum accentu
differebat.

Numquam substantia.

Memini sensum admirationis quem experiebar
ingrediens urbes quae usque ad pridie tantum
in charta exsistebant.

Aeriportus.

Stationes.

Deversoria.

Conclavia conventuum.

Cauponae.

Viae.

Loca sine nomine quae capita vitae meae
fiebant.

Multi putant iter facere idem esse ac locum
mutare.

Non est verum.

Iter facere significat prospectum mutare.

Potes continentem transire nihil discens.

Aut potes unam viam transire et
transformatus exire.

Pendet ex oculis quibus spectas.

Per annos putabam me esse qui mundum
observarem.

Deinde inveni mundum me observare.
Quaeque cultura agit ut speculum.
Aliam imaginem eius quod es tibi reddit.
In quibusdam terris patientiam didici.
In aliis facultatem me accommodandi.
In aliis rursus disciplinam.
Quisque locus mihi tradebat doctrinam quam
discendam esse nesciebam.
Et quaque vice intra me relinquebat aliquid
quod antea non exsistebat.
Cum diu peregre vivitur, res mira accidit.
Verbum "domus" significationem mutat.
Non iam congruit cum domicilio.
Non iam congruit cum urbe.
Interdum ne cum natione quidem congruit.
Fit aliquid mobilius.
Profundius.
Difficilius definitu.
Domus fit id quod tecum portare potes.
Principia.
Memoriae.
Homines quos amas.
Fabulae quas narrare pergis.

Cetera omnia mutari possunt.

Satis diu in diversis terris vixi ut veritatem simplicem intellegerem.

Homines multo magis similes sunt ei quod timent.

Timent ne in oblivionem cadant.

Timent ne quos amant amittant.

Timent ne deficiant.

Timent dolorem.

Timent tempus.

In his metibus universalibus magna pars existentiae nostrae aedificatur.

Et ibi ipso loco nascuntur etiam coniunctiones verissimae.

Non in differentiis.

In fragilitatibus communibus.

Quotiens nationem mutabam, aliquid relinquebam.

Amicos.

Consuetudines.

Certitudines.

Quaque vice aliquid aliud lucrabar.

Novos prospectus.

Novas necessitudines.

Novas quaestiones.

Summa finalis numquam erat pecuniaria.

Humana erat.

Quo plures anni transibant, eo magis
intellegebam experientiam internationalem
non consistere in sigillis libelli viatorii
cumulandis.

Consistit in finibus interioribus dilatandis.

In eo ut minus rigidi fiamus.

Minus certi de propriis certitudinibus.

Curiosiores.

Paratiores ad audiendum.

Mundus saepe eum praemio afficit qui
loquitur.

Vita autem eum praemio afficit qui audire scit.

Et diversas culturas audire est una ex
efficacissimis educationis formis quae
exsistunt.

Quodam puncto desii nationes numerare.

Desii volatus numerare.

Desii milia passuum peracta numerare.

Intellexi distantiam maximi momenti non esse
geographicam.

Erat mentalis.

Distantia quae praeiudicium a
comprehensione separat.

Ignorantiam a cognitione.

Metum a fiducia.

Quaeque experientia me adiuuabat ad eam
minuendam.

Donec me intellegere fecit aliquid quod non
praevideram.

Mundus non solum circa me mutabatur.

Intra me mutabatur.

Homo qui annis ante profectus erat iam non
exsistebat.

Eius loco erat aliquis qui didicerat res ex
diversis angulis spectare.

Aliquis minus cupidus recti tenendi et magis
cupidus intellegendi.

Aliquis minus attractus differentiis et attentior
similitudinibus.

Tandem intellexi mutationem maximam non
fuisse migrare de natione in nationem.

Fuerat migrare de visione angusta ad
visionem ampliorem.

Quasi domicilium meum interius mutatum
esset.

In perpetuum.

Ecce cur hoc limen non de terris loquitur.

Non de chartis loquitur.

Non de finibus loquitur.

De transformatione loquitur.

Quia venit momentum quo mundus non solum
geographiam mutat.

Significationem mutat.

Et cum accidit, non iam tu es qui mundum
quaeris.

Mundus est qui intra te vivere incipit.

Mundus domicilium mutaverat.

Et novum domicilium eram ego.